

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 24.06.2026

Instanța constituită din:

Președinte: Iulia Lupu

Grefier: Iuliana Dumitru

Pe rol se află soluționarea cauzei privind pe reclamantul **Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara**, în contradictoriu cu pârâții **Consiliul Local al Municipiului Timișoara, Primarul Municipiului Timișoara, Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara prin Director Executiv, Directorul General al Direcției Generale a Poliției Locale Timișoara, Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara prin Director General și Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timișoara prin Director, având ca obiect suspendare executare act administrativ.**

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns pentru reclamant președinte Tiberiu Negrei și apărător avocat Tiberiu Sarafolean, pentru pârâții Consiliul Local al Municipiului Timișoara și Primarul Municipiului Timișoara a răspuns consilier juridic Cosmin Silaghi, pentru pârâții Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara și Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara prin Director Executiv a răspuns consilier juridic Coroamă Mirela, pentru pârâta Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara a răspuns consilier juridic Marin Blajin, iar pentru această din urmă pârâtă și Directorul General al Direcției Generale a Poliției Locale Timișoara a răspuns consilier juridic Klara Tănase-Stepanian, lipsind pârâtul Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timișoara.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează faptul că s-a depus pentru prezentul termen de judecată note scrise din partea pârâtei Direcția Fiscală, întâmpinare din partea pârâtului Clubul Sportiv Sport Club Municipal Timișoara, precum și cerere de disjungere din partea pârâtei Direcția Generală a Poliției Locale Timișoara.

Se constată prezent la acest termen de judecată și membrul de sindicat Fer Ionel, identificat cu CI, seria TZ, nr.837044.

Instanța pune în discuție cu prioritate cererea de disjungere formulată de pârâta Direcția Generală a Poliției Locale.

Consilier juridic Marin Blajin solicită admiterea cererii formulate. Arată că, în speță, hotărârea Consiliului Local contestată este distinctă de celelalte hotărâri atacate, iar împrejurarea că reclamantii au formulat o cerere comună de suspendare nu înlătură individualitatea fiecărui act administrativ. Menționează că fiecare hotărâre a parcurs o procedură proprie și separată până la adoptare.

În ceea ce privește hotărârea referitoare la Poliția Locală, arată că legiuitorul instituie inclusiv criterii specifice pentru stabilirea numărului maxim de posturi, respectiv raportul de un polițist local la 1.000 de locuitori, aspect care diferențiază această reglementare de celelalte acte administrative contestate.

Argumentează că judecarea cauzelor în comun îngreunează soluționarea litigiului și nu permite analizarea individualizată a motivelor de fapt și de drept care privesc fiecare hotărâre în parte.

De asemenea, arată că există deja o hotărâre judecătorească pronunțată într-o cauză anterioară, în cadrul căreia a fost analizat un motiv de legalitate relevant pentru prezenta cauză și care poate produce consecințe inclusiv în privința hotărârii contestate. Pentru aceste considerente, apreciază că se impune disjungerea cauzei și judecarea separată a cererii referitoare la acest act administrativ.

Apărătorul reclamanților solicită respingerea cererii de disjungere. Arată că motivul formulării unei cereri comune îl reprezintă faptul că organizația sindicală are membri în toate structurile afectate de hotărârile contestate, justificând astfel interesul și calitatea procesuală în raport cu fiecare dintre acestea.

Menționează că cele cinci hotărâri ale Consiliului Local au fost adoptate ca urmare a aceleiași adrese emise de Instituția Prefectului Județului Timiș, prin care a fost stabilit numărul maxim de posturi la nivelul unităților vizate, număr care a fost ulterior repartizat între acestea în mod corespunzător. De asemenea, toate cele cinci hotărâri au urmat același parcurs administrativ, fiind publicate în aceeași zi și adoptate în cadrul aceleiași ședințe a Consiliului Local.

Argumentează că motivele de nelegalitate invocate prin cererea de suspendare, precum și criticile care fundamentează existența cazului bine justificat, sunt identice pentru toate cele cinci hotărâri ale Consiliului Local. În consecință, susține că situațiile de fapt și de drept relevante pentru soluționarea cererii sunt comune, ceea ce justifică judecarea unitară a cauzei.

În final, arată că reclamanții justifică dreptul de a contesta toate cele cinci hotărâri pe această cale procedurală specială prin existența membrilor de sindicat în cadrul tuturor unităților afectate de măsurile dispuse prin actele administrative contestate.

Consilier juridic Cosmin Silaghi solicită admiterea cererii de disjungere, pentru aceleași motive invocate de pârâta Direcția Poliției Locale prin reprezentant.

Consilier juridic Coroamă Mirela lasă la aprecierea instanței soluționarea cererii de disjungere.

Instanța respinge cererea de disjungere formulată, apreciind că împrejurarea potrivit căreia s-ar impune o analiză individuală a fiecărui act administrativ a cărui suspendare se solicită nu justifică, prin ea însăși, judecarea cererilor în dosare separate. Criticile formulate împotriva actelor administrative sunt comune, urmând ca acestea să fie analizate în raport de fiecare act administrativ în parte. De asemenea, probatoriul este deja depus în cadrul aceluiași dosar, astfel încât nu apreciază ca fiind oportună, în acest stadiu procesual, disjungerea cauzei.

Procedând în conformitate cu dispozițiile art. 131 Cod procedură civilă, Tribunalul pune în discuție competența instanței.

Părțile prezente prin reprezentanți apreciază că Tribunalul Timiș este competent sub toate aspectele în judecarea prezentei cereri.

Tribunalul se declară instanță competentă material și teritorial să soluționeze prezenta cauză, în raport de prevederile art. 10 alin. 1 și alin.3 din Legea 554/2004 și art. 14 alin. 1 din aceeași lege.

În baza art. 204 alin. 1 Cod de procedură civilă, instanța ia act de cererea adițională prin care se modifică obiectul cererii în sensul că se solicită anularea unor acte subsecvente suplimentare față de cele indicate în cuprinsul acțiunii, cererea fiind formulată înainte de primul termen de judecată acordat.

Consilier juridic Klara Tănase-Stepanian solicită instanței să ia act de formularea la acest termen de judecată a unei cereri de recuzare, arătând că, la termenul anterior, reprezentantul sindicatului a depus la dosar o hotărâre judecătorească pronunțată de acest complet într-o cauză în care s-a reținut existența unei aparente nelegalități a unor acte administrative, inclusiv a unei hotărâri a consiliului local. Menționează că, și în prezenta cauză, se invocă aceeași pretinsă încălcare a principiului transparenței decizionale, motiv pentru care apreciază că instituția pe care o reprezintă se află în situația de a formula cerere de

recuzare. Depune la dosar cererea de recuzare, împreună cu dovada achitării taxei judiciare de timbru aferente.

Instanța dispune înaintarea cererii de recuzare completului de judecată imediat următor, care judecă în aceeași materie. Arată că formularea cererii de recuzare nu constituie un impediment procesual care să împiedice continuarea judecării cauzei și procedează la punerea în discuție a aspectelor stabilite pentru termenul de judecată. Menționează că pronunțarea asupra cauzei nu va avea loc înainte de soluționarea cererii de recuzare.

Instanța în temeiul art. 64 Cod de procedură civilă pune în discuție admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție voluntară principală.

Apărătorul reclamanților solicită admiterea în principiu a cererii de intervenție formulate. Arată că intervenienții au aceeași situație juridică precum ceilalți reclamanți și dețin calitatea procesuală necesară pentru formularea unei astfel de cereri. Menționează că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, motiv pentru care apreciază că cererea de intervenție este admisibilă în principiu și solicită admiterea acesteia.

Consilier juridic Cosmin Silaghi lasă la aprecierea instanței admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție.

Consilier juridic Coroamă Mirela lasă la aprecierea instanței admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție.

Consilier juridic Marin Blajin nu se opune cererii de intervenție formulată.

Instanța reține că intervenția voluntară principală reprezintă o veritabilă cerere de chemare în judecată formulată împotriva părților inițiale, prin care terțul invocă un drept propriu, fără a fi necesară identitatea între dreptul pretins de intervenient și dreptul care formează obiectul cererii de chemare în judecată.

În cadrul analizei admisibilității în principiu, instanța verifică dacă cererea este formulată în forma prevăzută pentru cererile de chemare în judecată, dacă terțul justifică un interes, dacă pretinde un drept propriu și dacă există o legătură suficientă între cererea principală și cererea de intervenție.

Analizând aceste condiții, tribunalul apreciază că ele sunt îndeplinite. Astfel, cererea este formulată în termenul prevăzut de art. 64 alin. 2 Cod procedură civilă, este redactată în forma cerută pentru cererea de chemare în judecată conform art. 62 alin. 1 Cod procedură civilă, iar între cererea principală și cererea de intervenție există o strânsă legătură. În acest sens, ambele cereri vizează suspendarea executării aceluiași hotărâri ale Consiliului Local și a actelor subsecvente emise în baza acestora, intervenienții invocând o vătămare proprie ce decurge din adoptarea acestor acte.

Instanța pune în discuție excepția inadmisibilității cererii de suspendare a notificărilor individuale, anunțurilor privind organizarea examenelor și decizia nr. 33/06.05.2026, invocată de pârâta Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara.

Consilier juridic Coroamă Mirela susține că actele subsecvente hotărârii de consiliu local nu îndeplinesc condițiile specifice actului administrativ-fiscal, astfel cum acesta este definit de legislația contenciosului administrativ. Aceste acte nu dau naștere, nu modifică și nu sting raporturi juridice de drept administrativ, motiv pentru care argumentează că includerea lor în cadrul prezentului litigiu este inadmisibilă.

Apărătorul reclamanților pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că și actele asimilate actelor administrative pot fi supuse aceleași măsuri. În plus, pot face parte din această categorie și operațiune tehnică-administrativă.

Consilier juridic Cosmin Silaghi prezintă concluzii de admitere pentru aceleași motive exprimate de pârâta Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara prin consilier.

Consilier juridic Marin Blajin prezintă concluzii de admitere, cu mențiunea că efectele juridice ale examenelor s-au consumat.

Constatând că pentru soluționarea excepției sunt necesare aceleași probe ca cele pentru soluționarea fondului cauzei, în temeiul art. 248 alin. 4 Cod procedură civilă, instanța unește cu fondul cauzei soluționarea excepției.

Instanța pune în discuție excepția lipsei de interes a reclamanților Pană Cosmin Florin, Velciov Petru, Man Marcel Alexandru, Pantea Ștefan Gabriel, Drăgănescu Claudiu Mircea, Sîrbu Ioan Flavian, Magiaru Ioan Nicușor, Nica Eugen Andrei, Ulmet Gheorghe, Asztalos Raul Alexandru, Moțiu Marian Teodor, Chițan Radu Alexandru, Moconi Samir Cornel, Jorza Viorel invocată de pârâtele Direcția Poliția Locală a Municipiului Timișoara și Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

Consilier juridic Marin Blajin solicită admiterea excepției, având în vedere promovarea examenului de către aceștia și numirea în funcție în cadrul Direcției Poliției Locale, nu mai au interes în promovarea acțiunii.

Consilier juridic Cosmin Silaghi pentru aceleași considerente solicită admiterea excepției lipsei de interes pentru reclamanții indicați.

Apărătorul reclamanților membri de sindicat solicită respingerea excepției lipsei de interes. Arată că, în realitate, persoanele vizate au participat la toate demersurile ulterioare și formularea de cereri și obiecțiuni necesare pentru protejarea locurilor de muncă. Menționează însă că această conduită nu restrânge și nu înlătură dreptul acestora de a contesta actul administrativ inițial adoptat de Consiliul Local, precum și actele administrative subsecvente care le-ar putea produce o vătămare. Argumentează că existența unor demersuri administrative sau proceduri ulterioare întreprinse pentru protejarea intereselor proprii nu conduce la lipsa interesului de a solicita controlul de legalitate al actelor administrative contestate.

Consilier juridic Coroamă Mirela solicită admiterea excepției lipsei de interes pentru reclamanții indicați.

Constatând că pentru soluționarea excepției sunt necesare aceleași probe ca cele pentru soluționarea fondului cauzei, în temeiul art. 248 alin. 4 Cod procedură civilă, instanța unește cu fondul cauzei soluționarea excepției.

Instanța pune în discuție excepția lipsei de interes invocată de pârâta Direcția fiscală a Municipiului Timișoara prin notele scrise cu privire la reclamanții Fer Ionel, Călin Raluca Maria, Richiczan, Carolina, Neaga Ramona Codruța, Sârbu Ioana și Arotăriței Aneta.

Consilier juridic Coroamă Mirela solicită admiterea excepției lipsei de interes.

În ceea ce o privește pe doamna Arotăriței Aneta, arată că în urma promovării examenului aceasta este reîncadrată în aceeași funcție, același grad, având aceleași atribuții, motiv pentru care apreciază că nu justifică un interes actual în promovarea prezentei acțiuni.

De asemenea, susține că excepția este întemeiată și cu privire la persoanele care au fost transferate, prin raportare la faptul că situația profesională nu este afectată în mod concret de măsurile contestate, prevederile hotărârilor consiliului local atacate nu sunt aplicate în privința acestor persoane.

În ceea ce îl privește pe domnul Fer Ionel, menționează că postul acestuia nu face obiectul reorganizării și că acesta nu este afectat de măsurile dispuse prin actele administrative contestate. Referitor la calitatea de Șef Serviciu executare silită a domnului Fer Ionel, susține că motivele invocate țin strict de oportunitate, iar nu de legalitatea actelor ce fac obiectul prezentei cereri.

Apărătorul reclamanților solicită respingerea excepției lipsei de interes, reiterând faptul că existența unor demersuri administrative sau proceduri ulterioare întreprinse pentru protejarea intereselor proprii nu conduce la lipsa interesului de a solicita controlul de legalitate al actelor administrative contestate.

Reclamantul Fer Ionel depune la dosar concluzii scrise. Arată că interesul său se justifică prin prisma interesului legitim privat și a interesului legitim public, astfel cum este definit de dispozițiile Legii 554/2004. În susținerea acestei poziții, solicită instanței să aibă în vedere dispozițiile art. 23 alin. (2) lit. a) din Anexa nr. 3 privind Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local nr. 189, act administrativ a cărui suspendare este solicitată în prezenta cauză.

Menționează că textul respectiv prevede că activitatea de executare silită desfășurată la nivelul Serviciului de executare urmează să fie realizată fără depășirea costurilor însumate aferente resurselor umane, materiale și financiare utilizate pentru recuperarea creanțelor fiscale. Argumentează că această reglementare instituie, pentru prima dată de la înființarea Direcției Fiscale în anul 2007, o limitare a activității de executare silită prin raportare la criteriul de cost, aspect care nu s-a regăsit în niciun regulament anterior.

Arată că legalitatea unei asemenea atribuții urmează să fie analizată pe larg în cadrul judecății pe fond, însă aceasta justifică încă de pe acum existența interesului său legitim privat. În concret, susține că, atât în calitate de șef serviciu, cât și personalul din subordine, pot fi puși în situația de a iniția proceduri de executare silită pentru recuperarea unor creanțe fiscale și bugetare datorate bugetului local, iar costurile aferente acestor proceduri pot depăși limitele avute în vedere de reglementarea contestată.

În aceste condiții, există riscul ca activitatea de executare să fie restrânsă sau împiedicată, ceea ce poate genera consecințe juridice pentru funcționarii implicați, inclusiv sub aspect disciplinar.

Totodată, apreciază că reglementarea contestată poate crea premisele unor tratamente preferențiale în favoarea anumitor operatori economici, în condițiile în care activitatea serviciului de executare silită vizează frecvent recuperarea unor creanțe de valoare ridicată de la societăți comerciale cu interese economice semnificative.

Din această perspectivă, susține că interesul său este justificat atât prin raportare la interesul legitim privat, cât și la interesul legitim public. Argumentează că dispoziția contestată contravine principiilor și normelor care guvernează materia executării creanțelor fiscale, întrucât introduce o limitare a activității de executare silită care nu este prevăzută de legislația fiscală și care afectează eficiența recuperării creanțelor datorate bugetului local.

În replică, consilier juridic Mirela Coroamă învederează că motivele invocate de către reclamant privesc interesul public, activitatea de executare silită ține de interesul public, iar restul motivelor invocate în justificarea ideii că ar reprezenta un interes legitim privat se referă doar la presupuneri ale acestuia.

Consilier juridic Marin Blajin și consilier juridic Cosmin Silaghi prezintă concluzii de admitere a excepției lipsei de interes.

Constatând că pentru soluționarea excepției sunt necesare aceleași probe ca cele pentru soluționarea fondului cauzei, în temeiul art. 248 alin. 4 Cod procedură civilă, instanța unește cu fondul cauzei soluționarea excepției.

La interpelarea instanței privitoare la formularea de alte cereri, reclamantul Fer Ionel, față de cererea de recuzare formulată, apreciază că reprezintă un tertip procedural pentru tergiversarea cauzei, context în care solicită sancționarea pârâtei Direcția Poliției Locale.

Instanța arată că cererea de recuzare nu se dezbate de acest complet de judecată, fiind înaintată completului imediat următor spre soluționare.

Reclamantul Fer Ionel solicită să se consemneze poziția sa exprimată în acest sens.

Față de susținerea pârâtei Direcția Poliției Locale, respectiv că în scopul dovedirii excepției lipsei de interes și justificării cererii de disjungere a depus deciziile de numire în noile funcții publice, instanța constată că acestea nu se regăsesc la dosar.

Consilier juridic Klara Tănase-Stepanian depune la dosar înscrisurile despre care instanța face vorbire.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, tribunalul analizează probatoriul cauzei.

Părțile prin reprezentanții acestora solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

În temeiul art. 258 alin. 1 raportat la art. 255 alin. 1 Cod procedură civilă, instanța încuviințează părților proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, apreciind că este admisibilă și poate conduce la soluționarea procesului.

Apărătorul reclamantilor depune la dosar practică judiciară, comunicată și cu părțile adverse.

În temeiul art. 244 alin. 1 Cod procedură civilă instanța declară închisă cercetarea procesului și deschide dezbaterile pe fondul cauzei.

Apărătorul reclamantilor solicită admiterea cererii de suspendare a executării actelor administrative contestate, astfel cum aceasta a fost formulată și completată, cu obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată, precum și admiterea pe fond a cererii de intervenție principală.

Arată că sunt îndeplinite în cauză condițiile prevăzute de art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004, atât sub aspectul existenței cazului bine justificat, cât și sub aspectul producerii unei pagube iminente.

Menționează că termenul de 30 de zile prevăzut de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, calculat de la data publicării proiectelor de hotărâre și până la data adoptării acestora, nu este respectat în cazul niciuneia dintre cele cinci hotărâri de consiliu local contestate. Astfel, proiectele sunt publicate la data de 17.04.2026 și sunt adoptate la data de 28.04.2026, așa încât termenul imperativ instituit de legea transparenței decizionale nu este respectat în procedura de adoptare a niciunuia dintre actele administrative normative deduse judecării.

Argumentează că principiile transparenței decizionale nu au fost respectate nici sub aspectul consultării organizațiilor sindicale. Arată că sindicatul reclamant deține calitatea de organizație sindicală reprezentativă la nivelul Municipiului Timișoara prin afilierea la Federația Națională a Sindicatelor din Administrație, reprezentativitate recunoscută prin hotărâre judecătorească.

În consecință, nu doar organizația sindicală reprezentativă la nivelul instituției prin numărul propriu de membri are vocația de a participa la dialogul social, ci și celelalte organizații sindicale reprezentative prin afiliere. Mai arată că O.U.G. nr. 7/2026, în temeiul căreia sunt adoptate cele cinci hotărâri de consiliu local, instituie obligația consultării tuturor organizațiilor sindicale interesate, independent de modalitatea în care acestea dobândesc reprezentativitatea.

Menționează că, în procedura reorganizării aparatului de specialitate al primarului, a fost consultat inițial doar un sindicat considerat reprezentativ, consultare care a avut loc la data de 09.04.2026. Arată că sindicatul reclamant a fost invitat și consultat separat abia la data de 27.04.2026, cu o zi înaintea adoptării hotărârilor de consiliu local.

Această consultare nu poate fi considerată una efectivă și completă, întrucât sindicatul a solicitat în mod expres comunicarea unor date, informații și înscrisuri referitoare la procedura de reorganizare, iar aceste documente nu au fost puse la dispoziție în mod complet și în timp util. Susține că numai comunicarea prealabilă a acestor informații ar fi permis formularea unui punct de vedere fundamentat în cadrul consultării.

Procedura desfășurată a avut un caracter pur formal, nefiind vorba despre o consultare reală care să presupună dialog social efectiv, ci despre o simplă prezentare a măsurilor propuse, fără posibilitatea exprimării unui punct de vedere fundamentat și informat.

Mai susține că procedura de transparență decizională nu a fost respectată respectată nici sub aspectul desfășurării dezbaterii publice, întrucât la aceasta nu participă inițiatorul

proiectelor de hotărâre. Arată, de asemenea, că nu a fost respectat termenul de 10 zile prevăzut de art. 7 alin. (10) lit. d) din Legea nr. 52/2003.

Conchide că toate aceste împrejurări conturează, cel puțin la nivelul aparenței de drept, o nerespectare a obligațiilor procedurale imperative instituite de Legea nr. 52/2003, ceea ce justifică existența cazului bine justificat.

În ceea ce privește condiția pagubei iminente, arată că aceasta este în mod evident îndeplinită, având în vedere că procedurile de reorganizare se află în etapa finală, fiind chiar la limita expirării termenelor de preaviz acordate funcționarilor publici și personalului contractual afectați. Menționează că eliberarea din funcțiile publice urmează să producă efecte începând cu data de 25.06.2026 pentru personalul din aparatul de specialitate al primarului și data de 01.07.2026 pentru personalul din cadrul Poliției Locale.

Argumentează că producerea efectelor actelor contestate afectează în mod direct securitatea raporturilor de serviciu și de muncă, stabilitatea locului de muncă și posibilitatea obținerii unui venit salarial de către funcționarii publici și personalul contractual vizați de măsurile de reorganizare.

Pentru toate aceste considerente, solicită admiterea cererii de suspendare a executării actelor administrative contestate, admiterea cererii de intervenție principală și obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Sindicatul prin președinte Tiberiu Negrei arată că aspectul esențial al cauzei este cel evidențiat și de apărătorul reclamanților, respectiv obligația legală prevăzută de art. XL alin. (12) din Legea nr. 197/2025, potrivit căreia consultarea trebuie realizată cu toate organizațiile sindicale.

Menționează că, din referatele și rapoartele de specialitate întocmite la datele de 17.04.2026 și 28.04.2026, rezultă că autoritatea a purtat consultări exclusiv cu una dintre organizațiile sindicale, susținând că s-a ajuns la un consens doar cu aceasta. În schimb, organizația sindicală pe care o reprezintă a fost exclusă din procesul de consultare, deși s-a solicitat în mod expres organizarea unei astfel de consultări ulterior publicării proiectelor de hotărâre, respectiv la data de 17.04.2026.

Arată că dezbaterea publică a fost programată cu o zi înaintea ședinței de plen, respectiv în data de 27.04.2026, la orele 14:00 și 15:00, iar în ședința din 28.04.2026 au fost aprobate proiectele supuse dezbaterii.

Susține că sindicatul a formulat în repetate rânduri solicitări de informații, astfel cum este dovedit la dosar, inclusiv adresa Instituției Prefectului, document care stă la baza întregului demers de reorganizare și prin care s-a comunicat numărul maxim de posturi. În opinia sa, toate hotărârile contestate sunt strâns legate de această adresă și trebuie analizate în mod unitar.

Argumentează că excluderea organizației sindicale pe care o reprezintă de la consultări constituie o încălcare gravă a dispozițiilor legale, cu atât mai mult cu cât aceasta reprezintă salariați din toate entitățile vizate de măsurile de reorganizare. or, arată că autoritatea publică a purtat consultări doar cu o altă organizație sindicală și a stabilit, împreună cu aceasta, măsuri privind restructurarea personalului din toate entitățile afectate, inclusiv din cele în care respectiva organizație sindicală nu are membri.

Subliniază că textul legal nu condiționează consultarea de caracterul reprezentativ al unei anumite organizații sindicale, ci impune consultarea tuturor sindicatelor interesate. Prin urmare, apreciază că autoritatea publică nu poate substitui obligația legală de consultare prin dialogul purtat exclusiv cu o singură organizație sindicală și nu poate adopta măsuri care produc efecte asupra salariaților reprezentați de alte sindicate, fără participarea acestora la procesul de consultare.

În concluzie, solicită instanței să constate caracterul nelegal al procedurii de consultare desfășurate de autoritate, să rețină încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. XL alin. (12) din Legea nr. 197/2025 și să sancționeze această conduită prin admiterea cererii formulate.

Consilie juridic Cosmin Silaghi solicită respingerea cererii de suspendare și a cererii de intervenție principală pentru motivele arătate în întâmpinare, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile cazului bine justificat și a pagubei iminente.

Face referire la respectarea procedurii de transparență decizională și la justificarea urgenței care a determinat nerespectarea termenului de 30 de zile prevăzut pentru consultarea publică, invocând dispozițiile art. 7 alin. (13), care exceptează autoritatea publică de la această obligație în situațiile în care există termene imperative stabilite prin acte normative speciale.

În acest sens, arată că actul normativ incident stabilește în mod expres și obligatoriu obligația autorităților publice de a adopta hotărârile privind reorganizarea în termen de 30 de zile de la comunicarea adresei Prefectului. Menționează că această adresă a fost comunicată instituției la data de 17.03.2026, aspect dovedit cu înscrisurile aflate la dosar.

Argumentează că, în ipoteza în care proiectul de hotărâre ar fi fost supus procedurii de transparență decizională pentru întreaga perioadă de 30 de zile, autoritatea nu s-ar fi putut încadra în termenul imperativ prevăzut de lege pentru adoptarea măsurilor de reorganizare.

Totodată, subliniază că a fost organizată o dezbatere publică la care a avut posibilitatea să participe orice persoană interesată, fiind acordat dreptul la cuvânt tuturor participanților înscriși.

De asemenea, arată că actul normativ stabilește și un termen-limită pentru finalizarea procedurii de reorganizare, respectiv data de 01.07.2026, precum și sancțiuni aplicabile autorităților publice care nu respectă acest termen. În atare context, prelungirea procedurii de transparență decizională cu încă 20 de zile ar fi făcut imposibilă finalizarea reorganizării în termenul legal.

Menționează, totodată, că și reclamanții au solicitat amânarea cauzei anterior datei de 25.06.2026, moment la care expiră preavizele acordate salariaților. Conchide că menținerea proiectului în procedura de transparență pentru întreaga perioadă de 30 de zile ar fi condus inevitabil la depășirea termenului-limită de 1.07.2026 și la expunerea instituției la sancțiunile financiare prevăzute de lege.

Raportat la toate aceste concluzii și cele detaliate pe larg în scris, solicită respingerea, atât a cererii de chemare în judecată, cât și a cererii de intervenție principală, fără cheltuieli de judecată.

Consilier juridic Mirela Coroamă solicită respingerea cererii, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile cazului bine justificat și a pagubei iminente.

Privitor la susținerile potrivit cărora nu ar fi fost îndeplinite condițiile legale privind consultarea organizațiilor sindicale, arată că, potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, au avut loc consultări cu Sindicatul.

În ceea ce privește obiectul acestor consultări, pârâta menționează că art. 40 alin. (12) reglementează măsurile la care poate recurge instituția supusă reorganizării pentru a se încadra în limitele cheltuielilor de personal și în numărul maxim de posturi dispus prefect. Arată că, în cadrul instituției, salariații nu beneficiază de sporuri, astfel încât singurele măsuri care puteau fi avute în vedere pentru atingerea obiectivelor impuse de lege erau reducerea numărului de funcții finanțate și disponibilizarea de personal.

Pârâta susține că aceste aspecte au fost discutate în cadrul consultărilor purtate cu Sindicatul, fiind comunicat inclusiv avizul comisiei paritare. În consecință, solicită respingerea cererii ca neîntemeiată.

Consilier juridic Marin Blajin solicită respingerea cererii de suspendare a executării Hotărârii Consiliului Local nr. 192/2026.

Cu privire la criticile referitoare la transparența decizională, menține argumentele deja expuse de autoritățile publice pârâte prin reprezentanți. Arată că, din coroborarea dispozițiilor Ordonanței de Urgență nr. 7/2026 cu prevederile Legii privind transparența decizională, rezultă că termenul de 30 de zile prevăzut de legea transparenței nu putea fi aplicat în forma susținută de reclamanți.

Menționează că Ordonanța de Urgență nr. 7/2026 stabilește în mod expres obligația autorităților administrației publice de a adopta măsurile necesare în termen de 30 de zile de la comunicarea adresei prefectului.

Prin urmare, în interiorul acestui termen trebuia adoptată hotărârea necesară punerii în aplicare a obligațiilor legale. Or, interpretarea propusă de reclamanți ar conduce la imposibilitatea respectării termenului imperativ instituit de legiuitor, întrucât doar procedura de transparență ar consuma integral perioada de 30 de zile, la care s-ar adăuga etapele ulterioare de analiză, consultare și adoptare.

Argumentează că însăși Ordonanța de Urgență nr. 7/2026 justifică derogarea de la termenul general de 30 de zile prin caracterul urgent al măsurilor și prin interesul public urmărit, respectiv prevenirea unei crize financiare și eliminarea disfuncționalităților din administrația publică. Autoritatea locală are nevoie de o perioadă rezonabilă pentru analizarea situației concrete, evaluarea structurii organizatorice și identificarea măsurilor necesare de reorganizare, astfel încât deciziile adoptate să fie fundamentate și conforme cu cerințele legale.

Subliniază că, în cauză, este respectat termenul de 10 zile prevăzut de dispozițiile legale aplicabile.

Referitor la modalitatea concretă de implementare a reorganizării la nivelul Direcției Poliția Locală, arată că au fost desființate toate posturile vacante, fiind urmărită diminuarea cât mai mult posibil a impactului măsurilor impuse de ordonanță. Menționează că au fost desființate inclusiv posturi de conducere, nu doar posturi de execuție, tocmai pentru a asigura un tratament echilibrat și o aplicare uniformă a măsurilor de reorganizare.

În ceea ce privește susținerile referitoare la personalul contractual și la pretinsa încălcare a normelor privind concedierea colectivă, arată că însăși legislația muncii prevede că dispozițiile referitoare la concedierea colectivă nu sunt aplicabile instituțiilor publice în condițiile reorganizării acestora. Menționează că persoanele ale căror posturi sunt afectate de reorganizare sunt informate din timp, pentru a beneficia de o perioadă rezonabilă de adaptare la noile condiții generate de măsurile adoptate.

Susține că pierderea locului de muncă de către o parte dintre salariați reprezintă o consecință a aplicării dispozițiilor legale privind reorganizarea și nu poate fi calificată, prin ea însăși, drept pagubă iminentă în sensul Legii contenciosului administrativ.

Arată că existența unei asemenea pagube ar putea fi analizată doar în ipoteza unei aplicări nelegale a normelor incidente, însă în cauză măsurile sunt adoptate cu respectarea cadrului legal.

În continuare, menționează că autoritatea urmărește protejarea drepturilor persoanelor afectate de reorganizare și identificarea unor soluții alternative, inclusiv prin verificarea posturilor vacante existente în cadrul altor instituții publice și prin efectuarea demersurilor necesare către Agenția Națională a Funcționarilor Publici și celelalte autorități competente, în vederea redistribuirii personalului, acolo unde cadrul legal permite acest lucru.

În replică, apărătorul reclamanților solicită să se observe că dispozițiile Ordonanței nr. 7/2026 nu exclud și nu prevăd nicio derogare de la obligația respectării termenului imperativ de 30 de zile prevăzut de legislația privind transparența decizională. Termenul rămâne pe deplin aplicabil și trebuie respectat în cadrul oricărei proceduri de această natură.

Totodată, aspectele invocate de pârâtă referitoare la managementul decizional intern al instituției, la ritmul în care sunt adoptate măsurile sau la pretinsa urgență a reorganizării, nu

prezintă relevanță juridică în raport cu obligația respectării termenului legal de 30 de zile. În consecință, argumentează că și în prezenta cauză autoritatea avea obligația de a respecta integral această procedură.

Mai arată că Ordonanța nr. 7/2026 a fost adoptată la data de 24.02.2026 și a intrat în vigoare la data de 25.02.2026, astfel încât toate instituțiile vizate de actul normativ, inclusiv prefecturile și autoritățile administrației publice locale, dispun de un interval suficient pentru a se încadra atât în termenul de implementare stabilit pentru data de 01.07.2026, cât și în termenul imperativ de 30 de zile prevăzut de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională.

Prin urmare, susține că nu există niciun impediment obiectiv care să justifice nerespectarea obligațiilor legale privind transparența decizională, iar invocarea dispozițiilor Ordonanței nr. 7/2026 nu poate conduce la înlăturarea aplicării termenului de 30 de zile prevăzut de lege.

În replică, consilier juridic Marin Blajin arată că nu se putea realiza anterior o organizare completă a structurii, concomitent cu întregul procesul de adaptare la noile prevederi legale, întrucât autoritatea era condiționată de adresa transmisă de prefect și nu cunoștea indicatorul statistic care urma să fie avut în vedere. Au fost efectuate numeroase calcule inclusiv la nivelul Poliției Locale, rezultând variante diferite de costuri și de organizare, tocmai pentru că nu exista certitudinea cu privire la indicatorul furnizat de instituțiile competente și nici asupra numărului de referință la care prefectul urma să se raporteze. Argumentează că numărul maxim de posturi din cadrul Poliției Locale a devenit cunoscut numai după primirea Adresei Prefectului nr. 252, moment din care erau cunoscute datele necesare pentru stabilirea structurii și dimensionarea corespunzătoare a personalului.

Sindicatul, prin președinte, domnul Tiberiu Negrei, reiterează faptul că dispozițiile art. XL alin. (12) și (13) din O.U.G. nr. 7/2025 prevăd în mod expres că modalitățile și procedura de reducere a cheltuielilor menționate la alin. (12) se realizează cu consultarea organizațiilor sindicale din cadrul instituțiilor.

Arată că răspunsurile comunicate de autoritate ulterior adoptării celor cinci hotărâri nu prezintă relevanță din perspectiva respectării obligației legale de consultare. Menționează că punctele de vedere solicitate de organizația sindicală trebuiau analizate anterior promovării și aprobării proiectelor de hotărâre, pentru ca sindicatul să poată participa efectiv la procesul decizional și să își exprime opinia cu privire la modalitățile și procedura de reducere a cheltuielilor.

De asemenea, organizația sindicală a fost exclusă din procedura de consultare prevăzută de lege, fiind pusă în fața unor decizii deja adoptate. Argumentează că transmiterea răspunsurilor numai după aprobarea celor cinci hotărâri golește de conținut obligația legală de consultare și lipsește sindicatul de posibilitatea reală de a contribui la identificarea și analizarea măsurilor propuse.

În concluzie, apreciază că modalitatea în care autoritatea înțelege să îndeplinească obligația de consultare este incompatibilă cu scopul și exigențele impuse de dispozițiile legale incidente, întrucât consultarea trebuie să fie efectivă și să aibă loc anterior adoptării măsurilor supuse dezbaterii și aprobării.

În replică, consilier juridic Marin Blajin învederează că la consultări au fost prezentate trei sindicate, iar președinte domnul Tiberiu Negrei pentru sindicatul reclamant nu a formulat propuneri concrete cu privire la reorganizare.

Tribunalul, în temeiul art. 394 Cod de procedură civilă, socotind că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și de drept ale cauzei, declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 396 alin. 1 Cod de procedură civilă, va amâna pronunțarea la data de 29.06.2026.

DISPUNE:

Înaintaează cererea de recuzare completului de judecată imediat următor, care judecă în aceeași materie, C6NCA.

Amână pronunțarea în cauză la data de 29.06.2026.

Pronunțată în ședință publică, azi, 24.06.2026.

**Președinte,
Iulia Lupu**

**Grefier,
Iuliana Dumitru**

I.D. 25.06. 2026